

Bilag 5.**Biskoppen over Aalborg Stift.**

Aalborg, d. 25. Oktober 1911.

I Skrivelse af 17. Oktober d. A. har det høje Ministerium udbedt sig mine Ytringer over et Udkast til Forslag til Lov om Menighedsraad, særlig med Hensyn til §§ 32—35.

Jeg skal da tjenstligst tillade mig at udtale:

Ligesom jeg anser Fremskaffelsen af Menighedsraad for en højst gavnlig og under Tidernes Vilkaar næsten nødvendig Foranstaltning til Folkekirkens Bevarelse og det kristne Menighedslivs sunde Trivsel indenfor dens Rammer, saa anser jeg ogsaa det foreliggende Lovudkast for i det hele vel skikket til at danne Udgangspunkt for den lovhjemlede Samvirken mellem Præstestand og Lægstand, som er Betingelsen for, at der kan komme Klarhed over, hvorledes de aandelige Vilkaar og Tilstande i Folkekirken virkelig er, og Fasthed over de Ordninger, som dels skal sikre den gode Kirkearv fra Fædrene, dels støtte og fremme Menighedslivets Fremskridt indenfor Folkekirkens Rammer.

Med Hensyn til Udkastets § 1—31, som er enslydende med det af Folketinget ved 3die Behandling 20. December f. A. vedtagne Lovforslag, skal jeg kun bemærke, at jeg er særlig glad for § 26 med Hensyn til den Ro, denne Paragraf formentlig vil kunne fremskaffe over Menighedsraadenes daglige Arbejde og den Agtelse for deres øvrige Hverv, derved at Deltagelsen i selve Præstevalget ikke kommer til at hvile paa Menighedsraadsmedlemmerne alene og derfor heller ikke ved Valget til Menighedsraad nødvendig skydes frem for Vælgernes Bevidsthed som det eneste interessante og afgørende Moment, hvorved ellers let en hidsig Agitation med lidet kirkelige Hensyn ved Menighedsraadsvalgene kunde være at befrygte.

I samme Paragraf vilde jeg dog ikke finde det overflødigt, om der blev givet Embedet (Provst eller Biskop) Lejlighed til ved det Menighedsmøde, hvor »Drøftelsen af de kirkelige Forhold i Pastoratet med særligt Hensyn til, hvad der navnlig maa ønskes hos den vorrende Præst« skal finde Sted, at holde en kort Indledningstale til Vejledning og Overvejelse i saa Henseende. Bestemmelsen kunde jo lyde paa, at vedkommende efter Talen fjerner sig og ikke har nogen Ret til yderligere Del i Forhandlingerne, da Meningen ikke er, at der skal øves Tryk paa Befolkningens frie Drøftelse, men kun, at der til Indledning skal kunne peges paa saadanne Hensyn til Kirkelivets videre Sammenhæng, som Befolkningen i det enkelte Sogn ikke saa let maatte have Overblik over og dog, naar de gøres opmærksomme derpaa, selv vilde være glade ved at kunne tage med i deres Betragtninger.

I § 23 kunde jeg ønske ved Slutningen af første Punktum »eller Ministeriet« tilføjet »gennem Biskoppen«. Vel er jeg overbevist om, at det høje Ministerium sender ethvert direkte indsendt Andragende, som kunde have Interesse for Embedet, til Biskoppens Erklæring, og Biskoppen spares ved den direkte Indsendelse for at gennemlæse et og andet, som han kun faar at fremsende. Men det vil dog ogsaa i adskillige Tilfælde kunne spare Tid i Forretningsgangen, om Biskoppen straks ved Oversendelsen kan gøre nogle foreløbige Bemærkninger, og det kan være ret betydningsfuldt for ham i andre Tilfælde at vide, hvad der er i Gære og under Forslag lige fra Begyndelsen, ligesom den Regel, at alle Menighedsraadets Andragender til Ministeriet gaar gennem Biskoppen, stemmer med